

kan ikke sige andet, end at denne Lykke bliver bethdelig formindsket derved, at man gør Opholdet og Tilværelsen i disse Anlæg saa utilstalende, saa ubehageligt som muligt, navnlig for de smaa Bøesner, der have mest Gavn af at være der, nemlig Børnene. Der er i Frederiksberg Have anfat et Par Betjente, der for Børnene ere rene Cerberusser. Hver Gang Børnene finde paa, at det kan være morsomt at samle nogle Kastanier under Kastanietræerne — og det er en Sport, som Børnene hvide meget — saa kommer der straks en Cerberus, som gør opmærksom paa, at det er aldeles utiladeligt at samle Kastanier i den Have, og naar de saa ville løbe ud paa en Græsplæne og slaa nogle Kuldbotter, kommer den samme Betjent og siger, at det kan heller ikke tillades. Dernæst anbringer man Fodangler ved Træerne, som Børnene gaa og falde over, saa de slaa deres Kæseben i Stykker og knække Tænderne i Munden, og i det hele søger man at gøre Opholdet der ude saa ubehageligt som muligt. Jeg har kendt ikke saa Børn, som færdes i Haven, og som alle sige, at inden de foretage noget som helst der ude, se de sig om for at sikre sig, at der ikke er nogen Betjent i Nærheden. Det er klart, at det er en uhenigtsmæssig Brug af den Slags Haver, og det vilde være i højeste Grad heldigt, om nogle af disse Staaltraade, som man gaar og falder over, kunde blive revne ned, om der kunde blive luffet op for Bløenerne og lagt Begepladser ud, hvor Børn kunne more sig, f. Eks. med at grave. Det sker i andre Byer. Der tage Børnene Spader med og lave sig Huler og tumle sig paa andre Maader. Dertil egner Søndermarken sig fortrinlig, og jeg vil derfor bede det ærede Finansudvalg om, at det, inden det giver disse Penge til at forskønne Søndermarken, vil sørge for, at denne Forskønnelse ikke bliver af samme Art, som ved flere andre kjøbenhavnste Anlæg, at den ikke foretages paa Bekostning af det gavnlige ved saadanne Anlæg. Alle vi, der ogsaa høre med til Befolkningen her i Landet, der bo her i Kjøbenhavn, som glæde os over, at Staten her har et Par Anlæg, og som have adskillige Børn, der færdes der ude, ville sætte stor Pris derpaa, og da blandt andet Regeringens officielle Blad i denne Tid meget energisk har taget Ordet for Anlæg af offentlige Begepladser, vil jeg ikke undlade at henstille til det ærede Finansudvalg og den ærede Indenrigsminister, at de ved Behandlingen af denne Sag ville tage det nævnte Spørgsmaal lidt under Overvejelse.

Ovesen: Ved at gennemlæse Anmærningerne til Finanslovsforslaget har jeg blandt Udgiftsposterne søgt at finde en Post til Forbedring af Forholdene ved Nymindegab ved Udløbet af Ringløbing Fjord. Der staar ganske vist en Post paa § 26 under Indenrigsministeriet, nemlig Post 9. 3,500 Kr. til Bind- og Vandstandsobservationer i Ringløbing og Mjøsum Fjorde og i Havet samt til Strømobservationer i Havet. Men det er jo ikke noget, som vil hjælpe til at skaffe en Gennemgravning. Det er bekendt, at i sidste Rigsdagssamling under 2den Behandling af Finansloven toge mine Kolleger, Rigsdagsmændene for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (F. C. Christensen) og for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen) tilligemed mig, Ordet for denne Sag. Der havde kort Tid før været en Deputation hos Indenrigsministeren angaaende den Sag, og disse Omstændigheder bevirkede i Forening, at det daværende Finansudvalg fremsatte paa Finanslovsforslaget til 3dje Behandling en Post paa 80,000 Kr. til Fremme af dette Foretagende, hvilken Post Tinget gav sin Billigelse ved Afstemningen ved 3dje Behandling af Finanslovsforslaget. Saa skulde man jo have troet, at der ogsaa var blevet gjort noget for denne Sag, men det blev der ganske vist ikke; Forholdene ere endnu den Dag i Dag som de have været saa længe, Bandet løber endnu sin skæve Gang. Jeg har nu tænkt paa, hvorledes det kunde være, at der ikke er sket noget, hvilket i Forstningen forundrede mig, men senere hen har det ikke forundret mig saa meget; thi hvis er Skylden? Det er Ministeriets. Det er tit og ofte blevet fremdraget i dette Ting, og bevist, hvor lidet Hensyn dette militaristiske Provisorieministerium tager til sociale Reforme, og hvad her er gjort eller rettere ikke er gjort, er et yderligere nyt Bevis paa den Hensynsløshed, som dette Ministerium viser overfor den Slags Reforme. Ja, der er ganske vist gjort en lille bitte Smule, siden vi sidst vare samlede her, men det er ogsaa kun lidt, og hvor vidt Ministeriet har været medvirkende dertil, kender jeg ikke. Vandbygningsdirektøren har nemlig gjort en Rejse til Nymindegab for at tage Forholdene i Ojsehn og paa denne Rejse afholdt et Møde i Larm Kro den 19de September, hvor en Forsamling af ca. 150 Mennesker vare til Stede, skøndt det var i den allertavleste Tid, i Høstens Tid. Udbyttet af dette Møde kan ikke siges at være stort. Vandbygningsdirektøren talte en Del om foretagne Vandstandsmaalinger i Fjorden og i Havet og omtalte 3 forskellige Projekter,